

Judikatūras krājums

Lieta C-187/14

**Skateministeriet
pret
DSV Road A/S**

(Østre Landsret lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas Muitas kodekss — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 203. un 204. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 859. pants — Ārējā tranzīta procedūra — Muitas parāda rašanās — Izņemšana vai neizņemšana no muitas uzraudzības — Pienākuma neizpilde — Preču novēlota uzrādīšana galamērķa muitas iestādē — Preču saņēmēja piegādes saņemšanas atteikums un nosūtīšana atpakaļ, tās neuzrādot muitas iestādē — Preces, kurām, pamatojoties uz jaunu deklarāciju, atkal piemērota ārējā tranzīta procedūra — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta e) punkts — Pārvadātāja veiktā importam piemērojamā PVN atskaitīšana

Kopsavilkums – Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 25. jūnija spriedums

- Muitas savienība — Ievedmuitas parāda rašanās sakarā ar tādu preču izņemšanu no muitas uzraudzības, kas ir apliekamas ar ievedmuitas nodokli — Piemērojamība — Preču saņēmēja piegādes saņemšanas atteikums un nosūtīšana atpakaļ, tās neuzrādot muitas iestādē — Tās pašas preces, kurām, pamatojoties uz jaunu deklarāciju, atkal piemērota ārējā tranzīta procedūra — Muitas parāda rašanās neesamība — Minēto preču identitāte, kas nav konstatēta tranzīta procedūrās — Minētā parāda rašanās*

(Padomes Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 1791/2006, 92. panta 2. punkts, 96. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 203. pants)
- Muitas savienība — Muitas parāda rašanās, ja nav izpildīts ārējā tranzīta procedūrā paredzēts pienākums — Piemērojamība — Pirmajā tranzīta procedūrā esošu preču novēlota uzrādīšana galamērķa vietas muitas iestādei otrajā tranzīta procedūrā — Muitas parāda rašanās — Izņēmumi — Valsts tiesas kompetencē esoša pārbaude*

(Padomes Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 1791/2006, 204. pants; Komisijas Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 214/2007, 356. panta 3. punkts un 859. panta otrais ievilkums un 2. punkta a) un c) apakšpunkts)
- Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Priekšnodokļa atskaitīšana — Atskaitīšanas tiesību rašanās un apjoms — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko nepieļauj tiesības uz minētā nodokļa atskaitīšanu, ko veic pārvadātājs, kurš nav*

nedz attiecīgo preču importētājs, nedz īpašnieks, bet ir tikai nodrošinājis pārvadājumus un muitas procedūras saistībā ar savu darbību kravas pārvadājumu jomā, kurai ir piemērojams šis nodoklis — Pieļaujāmība

(Padomes Direktīvas 2006/112 168. panta e) punkts)

1. Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1791/2006, 203. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas parāds nerodas tikai uz tāda fakta pamata, ka preces, uz kurām attiecas Kopienas ārējā tranzīta procedūra, pēc neveiksmīga piegādes mēģinājuma tiek aizvestas atpakaļ uz nosūtīšanas brīvostu, tās neuzrādot nedz galamērķa vietas muitas iestādē, nedz brīvostas muitas iestādē, ja ir konstatēts, ka pēc tam šīs pašas preces atkal tikušas aizvestas uz to galamērķa vietu otrajā Kopienas ārējā tranzīta procedūrā, kas ir pienācīgi izbeigta. Savukārt gadījumā, ja pirmajā un otrajā Kopienas ārējā tranzīta procedūrā pārvadāto preču identitāte nevar tikt konstatēta, saskaņā ar minēto pantu rodas muitas parāds.

Gadījumā, kad pirmajā un otrajā tranzīta procedūrā pārvadāto preču identitāte ir konstatēta, otrajā sūtījumā šīs preces faktiski ir tikušas uzrādītas galamērķa vietas muitas iestādē. Minēto preču neuzrādīšana galamērķa vietas muitas iestādei pirmajā pārvadājumā un to uzrādīšana nosūtīšanas brīvostas muitas iestādē pēc to aizvešanas atpakaļ, minēto preču ietveršana otrajā tranzīta procedūrā, kā arī to novēlotā uzrādīšana galamērķa vietas muitas iestādei nav apstākļi, kas paši par sevi ir pietiekami, lai rastos izņemšana no muitas uzraudzības.

Saistībā ar tranzīta procedūru muitas uzraudzība ir veicama no attāluma. Tā attiecas uz precēm, kas neatrodas noteiktā vietā, bet tiek pārvadātas no vienas vietas uz otru, bez iespējas muitas iestādēm noskaidrot to precīzu atrašanās vietu jebkurā pārvadājuma brīdī. Šādu attālināti veiktu uzraudzību netraucē tas vien, ka attiecīgās preces netiek uzrādītas galamērķa vietas vai brīvostas muitas iestādei, ja visi pārējie nosacījumi saistībā ar tranzīta procedūru ir izpildīti. Faktiski šādā situācijā, neraugoties uz šīm neuzrādīšanām, attiecīgās preces joprojām tiek pārvadātas likumīgā tranzīta procedūrā ar atbilstošiem tranzīta dokumentiem, līdz ar to muitas iestādēm joprojām ir iespējams piekļūt šīm precēm un tās pārbaudīt.

Savukārt gadījumā, ja pirmajā un otrajā tranzīta procedūrā pārvadāto preču identitāte nevar tikt konstatēta, nosacījumi, lai saskaņā ar Muitas kodeksa 203. panta 1. punktu rastos muitas parāds, ir izpildīti. Šajā gadījumā nav pierādīts, ka preces tika uzrādītas galamērķa vietas muitas iestādē, kā tas tiek prasīts Muitas kodeksa 96. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Šādā situācijā kompetentā muitas iestāde nevar saskaņā ar Muitas kodeksa 92. panta 2. punktu konstatēt, ka tranzīta procedūra būtu pienācīgi izbeigta.

(sal. ar 26.–29. un 32. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

2. Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1791/2006, 204. pants, to lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 214/2007, 859. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka novēlota pirmajā Kopienas ārējā tranzīta procedūrā esošu preču uzrādīšana galamērķa vietas muitas iestādei otrās Kopienas ārējās tranzīta procedūras ietvaros ir pienākuma neizpilde, no kā rodas muitas parāds, ja vien nav izpildīti šīs regulas 356. panta 3. punktā vai 859. panta otrajā ievilkumā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Šajā ziņā Īstenošanas regulas 356. panta 3. punktā ir noteikts, ka, ja preces tiek uzrādītas galamērķa iestādē pēc nosūtītājas iestādes noteiktā termiņa beigām un ja šis termiņš nav ievērots tādu apstākļu dēļ, kas galamērķa iestādes ieskatā ir pamatoti un nav attiecināmi uz pārvadātāju vai galveno atbildīgo, tad tiek uzskatīts, ka noteiktais termiņš ir ievērots.

Attiecībā uz jautājumu par to, vai ir izpildīts Muitas kodeksa 204. pantā paredzētais noliedzošais nosacījums, ar ko tiek izslēgta muitas parāda rašanās saskaņā ar šo pantu, ja neizpilde nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi, Īstenošanas regulas 859. pantā ir izsmeloši uzskaitītas iespējamās situācijas, kad ir izpildīts šis nosacījums.

Pirmkārt, runājot par Īstenošanas regulas 859. panta trešo ievilkumu un 2. punkta a) apakšpunktu, šajās tiesību normās tiek prasīts, lai visas formalitātes, kas nepieciešamas preču tiesiskā stāvokļa sakārtošanai, tiktu veiktas vēlāk un lai preces, uz kurām attiecas kāda procedūra, neskartas faktiski tiktu uzrādītas saņēmējā muitas iestādē. Gadījumā, ja pirmajā un otrajā tranzīta procedūrā pārvadāto preču identitāte ir konstatēta un ja šī otrā tranzīta procedūra tikusi pienācīgi izbeigta, minētie nosacījumi ir izpildīti. Otrkārt, runājot par Īstenošanas regulas 859. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ar to tiek prasīts, ka, ja saskaņā ar šīs regulas 356. pantu noteiktais termiņš nav ievērots un ja minētā panta 3. punkts nav piemērojams, preces tomēr ir jāuzrāda galamērķa muitas iestādē saprātīgā termiņā. Treškārt, attiecībā uz šīs pašas regulas 859. panta otro ievilkumu, kurā ir paredzēts nosacījums, saskaņā ar kuru aplūkojamā pienākumu neizpilde nevar būt saistīta ar attiecīgās personas rupju neuzmanību, jēdziens rupja neuzmanība ir jāizvērtē, it īpaši ņemot vērā to normu sarežģītību, kuru neizpildes gadījumā rodas muitas parāds, kā arī attiecīgā komersanta pieredzi un rūpību.

(sal. ar 39., 40., 42. un 44.–47. punktu un rezolutīvās daļas 2. punktu)

3. Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta e) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kas izslēdz importam piemērojamā pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu, par kura samaksu ir atbildīgs pārvadātājs, kurš nav nedz attiecīgo preču importētājs, nedz īpašnieks, bet nodrošina tikai pārvadājumus un muitas procedūras kā tādas kravas pārvadātājs, kurai ir piemērojams pievienotās vērtības nodoklis.

Tā kā pārvadājamo preču vērtība neveido cenu, kas tiek maksāta pārvadātājam, kurš nodarbojas tikai ar šo preču pārvadāšanu par atlīdzību, PVN direktīvas 168. panta e) punkta piemērošanas nosacījumi nav izpildīti.

(sal. ar 50. un 51. punktu un rezolutīvās daļas 3) punktu)